

LABDARÚGÓ VB 2010

Györi Szurkolói Klub
VB a Rába partján
2010. június 6. - július 11.

Támogatói- és
reklámajánlat

VB-VÉLEMÉNY Aki fáradt, kiesik!

Amikor e sorokat kézbe veszi a Kedves Olvasó, Dél-Afrikában befejeződtek a labdarúgó-világbajnokság küzdelmei. Rendhagyó módon szeretnénk egy általános képet nyújtani azokról a benyomásokról, amelyek bennünket értek a vb során.

Előjáróban le kell szögezni: a helyszínen, illetve a tv-n keresztül figyelni egy ilyen, vagy ehhez hasonló nagy sporteseményt két különböző dolog. A helyszín mindig más élményt ad, a televízió keresztül viszont a mérkőzések valamennyi momentumát láthatjuk, mégpedig több mint ötven kamera segítségével alkothatunk véleményt, miközben a játékvezetőnek, illetve a nézőnek a stadionban nincs még csak hasonló ellenőrzési lehetősége sem. Ettől függetlenül: a helyszín varázsa soha semmivel sem pótolható.

A Nemzetközi Labdarúgó Szövetség (FIFA) azon törekvése, hogy valamennyi földrészt bevonja a sportág vérkeringésébe, tiszteletet érdemel. Gondoljunk csak arra, hogy négy évvel ezelőtt Dél-Korea és Japán rendezhetett világbajnokságot, előtte Európában – Franciaországban –, 1994-ben az Egyesült Államokban tartották meg ezt a világot érdeklő eseményt. Szóval a szövetség igyekezete feltétlenül tiszteletet, s megértést kap sokak részéről.

Így van ez a mostani világbajnokság is. A közvetítések-ből az is kiderül, hogy milyen csodálatos létesítményekben látják vendégül a világ labdarúgóit és szurkolóit. Micsoda nagyszerű munkát végeztek és végeznek a rendezők. Ugyanakkor azt sem szabad elfelejteni, hogy sokan mennyi félelemmel vágtak neki ennek az eseménynek, az utazásnak, a részvételnek. Ami érthető is, hiszen ezen afrikai ország híres az erőszakos bűncselekményekről, amit ráadásul a világsajtó igyekezett is tudatosítani a résztvevőkben, vendégekben egyaránt. Fiatal rádiós kollégám az indulás előtt hívott, s elmondta: külön felhívták figyelmét arra, hogy ha autózik, mindig zárja le az ajtókat, s a piros lámpánál csakis úgy

Gulyás László

álljon meg az előtte lévő autó mögött, hogy azt könnyedén megkerülhesse, ha gondot tapasztal, vagy olyan esemény történik előtte, ami számára riasztó. Ugyanakkor külön szolt az értesítés arról is,

hogy egyedül soha ne sétáljon az utcán, s naplemente után társaságban se tegye ugyanezt.

– Szerinted, miként megyek majd vissza a szállóba a stadionból a meccsek után? – tette fel a költőinek tűnő kérdést.

Választ nem is várt... Az is hozzátartozik viszont az igazsághoz, hogy a világbajnokság első napjaiban történek lopások, rablások, viszont a tetteseket nemcsak példás gyorsasággal fogták el, hanem azonnal el is ítélték, mégpedig komoly börtönbüntetésre, ami – remélhetőleg a világbajnokság végéig – elvette a bűnözők kedvét a külföldiek inzultálásától.

(Persze a kisördög ott motoszkál hátul a fejben: lehet, hogy a tisztelt sajtó nem ad hírt hasonló esetektől, hogy ne riassza el a vendégeket...?)

A játék körülményei – stadionok, öltözők, szállás, étkezés – a csapatok szerint megfelelő, még akkor is, ha akadtak például nehézségek akkor, amikor az edzéshelyek egyikén-másikán nem tartották jónak a gyeper minőségét a játékosok. A szervezők gyorsan intézkedtek, s másutt készülhettek az érintett csapatok.

Amikor hat évvel ezelőtt a FIFA döntött a mostani helyszínről, sokan kétkedtek, mondván az ország infrastruktúrája nem éri el azt a szintet, amellyel egy ilyen nagyszabású sporteseményt képes lenne megrendezni. Ez valójában így is volt akkor, nem is volt olyan szintű. Mára arról szólnak a hírek azonban, hogy sok száz kilométer autópálya épült, megindult

a távolsági autóbusz-közlekedés, modernizálták a nagyvárosok tömegközlekedését, a repülőtereket.

Egyet azonban hat év alatt sem lehetett tökéletesíteni: az ottaniak élettempóját, felfogását. Ők most is ugyanolyan felfogással élnek, mint tették korábban. Olvasom a tudósításokat: stadionok elzárt helyeire egyesek minden igazolvány vagy ellenőrzés nélkül, gond nélkül jutottak be, aminek gyakran az volt az oka, hogy a biztonsági ember nem tudta elolvasni az akkreditációs kártya adatait, és istenigazából az átvilágítóberendezés működési elvével sem volt tisztában.

Gyermekbetegségek... mondhatnánk. Akkor mondhatnánk ezt így könnyű szívvel, ha a világban nem lenne annyi fenyegetés, annyi tébolyult elme. Mondjuk ezt addig, amíg nem lesz komoly baj. Akkor azután ki vállalja a felelősséget?

A lelátók jelentős része azonban nincs annyira telített nézővel, mint teszem azt Amerikában volt tizenhat esztendővel ezelőtt. Ott s akkor komoly családi program volt a focinézés, szendvicssel, colával, popcornnal, még akkor is, ha a nézők jelentős része igazából csak akkor ismerkedett az európai labdarúgással. (A vb eredménye egyébként mostanában kezd igazán látszani: az Egyesült Államok labdarúgói egyáltalán nem játszanak másodhegedűs szerepet, s egyre nagyobb tiszteletet kapnak kiváló erőnlétükért, egyre komolyabb technikai és taktikai tudásukért. Így van ez egyébként a japán és a koreai játékosokkal is. A négy évvel ezelőtti rendezők válogatottjai komoly mérkőzéseken is bizonyítá-

nak, igazából senki sem mehet ellenük biztosra, mint ahogy az észak-koreai csapat ellen sem. Utóbbiak negyvennégy év után szerepeltek világbajnokságon, s a braziloknak is nagyon meg kellett szenvedni ellenük a három pontért. (Ugye kedves ithoni illetékesek, nekünk nem kell majd ennyit várni a vb-részvételre. Csak emlékeztetőként: utoljára 1986-ban Mexikóban szerepeltünk a világ legjobbjai között...)

Akkor essen végre szó a játékról, hiszen a labdarúgó-világbajnokság erről szól, még akkor is, ha a vuvuzelák (ezek azok a hosszú trombiták – pontosabban zajkeltő eszközök –, amelyeket a dél-afrikai stadionokban a helyi szurkolók folyamatosan fújnak) alapjaiban megváltoztatták a stadionok hangulatát. Megváltoztatták, hiszen olyan erős zajt okoznak, hogy a pályán a játékosokat is nagyon zavarta. Elsősorban persze azokat, akik más földrésről érkeztek. Volt is miatta felháborodás, még a nemzetközi szövetségnek is közbe kellett avatkoznia. Döntése nem is lehetett más azonban, minthogy fújhatják tovább... Azért azt megnéztük volna, amikor a több százezernyi zajkeltőt összegyűjtik...

Szóval a játék!

Illetve előbb a „játékszer”, a jabulámi. Az új labda, amit erre a világbajnokságra fejlesztettek ki. Szegény kapusok! Minden lövésnél rettegnek, hiszen ez nem úgy viselkedik a levegőben, mint egy „rendes” labda. Ez arra száll (szítál) – mondják –, amerre akar, ha megpattan a földön a kapus előtt, akkor szegény azt sem tudja hol áll a feje. Green, az angolok első számú kapusa kapott egy nagy potyát – ennek a labdának köszönhetően –, s máris a kispadon találta magát

a második meccsen. Akadtak más kapusok is, akik hasonlóan hozzá nagyot hibáztak, „hála” ennek a labdának.

Ugyanakkor a játékvezetők helyzetét sem könnyítették meg a csapatok, pontosabban a megítélt helyzetek. Gondoljunk csak két eseményre egyetlen napon: az angoloknál a nyolcaddöntőben a németek ellen Lampard lövésénél egészen biztos, hogy a labda túljutott a gólvonalon, az argentin–mexikói meccsen pedig az első argentin gólt szerző Tevez lesen volt. A játékvezetők megadták a nyilvánvalóan szabálytalan gólokat, megzavarva ezzel a vértlen – s később vesztes – csapatok játékosait.

Még jobban felerősödtek azok a hangok, amelyek követelik, hogy a videóbíró a labdarúgásban is vezessék be. Nyilvánvaló, hogy sok helyzetben megnyugtató lenne az így születő ítélet. A FIFA azonban köti az ebet a karóhoz: az emberi tévedés lehetősége mindig legyen benne a fociban...

Ugyanakkor azt is tudomásul kell venni, hogy ma már sokkal több pénz van a labdarúgásban annál, semmint egy-egy rosszul ítélő játékvezető kénye-kedve szerint alakuljanak az eredmények.

Amit az első napokban lemérhettünk, láthattunk: az európai válogatottak játékosai meglehetősen kizsigerelt állapotban érkeztek a világbajnokságra. A spanyol, az angol, a francia, az olasz csapat nagyon fáradtan mozgott, a sztárok javarészt szerény teljesítményt mutattak. Biztos, hogy a nagyon kemény bajnokságok, a nemzetközi kupaküzdelmek alaposan kizsigerelik a játékosokat, akik teljesítmény- s játékkényszerben vannak, hiszen horribilis pénzeket keresnek, amiért a klubtulajdonosok folyamatosan magas szintű teljesítményt követelnek. Tudják a labdarúgók: aki egyszer kikerül ebből a félelmetes mókuserékből, az csak nagy nehézségek árán találhat újra vissza, kereshet nagyon komoly pénzt. Biztos persze, hogy ezek a válogatottak az egyenes kieséses szakaszban már nagyon komoly teljesítményt nyújtanak – már ha eljutnak odáig.

Ami évekkkel ezelőtt elképzelhetetlen lett volna, most kérem bekövetkezett. Az angol szurkolók kórusban szidják csapatukat. Rooney, Lampard, Gerard, Andy Coole s a többiek csak kapkodják fejüket az első két mérkőzés után. Azt ők sem gondolták, hogy az Egyesült Államok és Algéria ellen összesen két pontot szereznek.

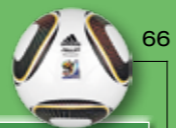
A franciák összevesztek. Anelkát, az egyik legjobb támadót hazaküldték, mert melegebb tájakra küldte a szövetségi kapitányt, Domanechet, amiért az lecserelte. A szakember a melegebb éghajlatnak ebben a formában nem örült, de másképpen bizonyára igen. Tudniillik a vb-színhelyek jelentős részében nem a globális felmelegedésre utaló jelekkel találkozhattunk, ugyanis nemegyszer fagypon alatti volt a hőmérséklet, jégeső, hatalmas felhőszakadás zavarta a játékot. A szurkolók jó része pedig füles sapkában szurkolt az amúgy „nyári”-nak nevezett eseményen.

Erről a rendezők nem tehetnek, mint ahogy arról sem, hogy az afrikai csapatok – legalábbis az első két fordulóban – egyáltalán nem azt a formát mutatták, amit vártak tőlük. A rendezők csapatára, a Bafana Bafanára ez a megállapítás ugyanúgy vonatkozik, mint Ghanára, Kamerunra, Nigériára. Hiába! Keveset vannak együtt ezek a játékosok, nem érnek igazi csapattá, sok közöttük a veszekedés is. Elsősorban az egyéni képességek – ezek viszont kitűnőek – dominálnak.

Visszont egyvalamit tisztelni kell, mi több, példaként kell fogadni: azt jelentették ki az afrikaiak, hogy mindenki – a fekete kontinensen élő labdarúgó-szurkoló – annak a csapatnak drukkol majd a következőkben, amelyik a legtovább marad versenyben.

Békebeli tett! Követendő lenne szerte a világon!

Az egyetlen afrikai együttes végül is Ghána lett. A nagy-szerű együttes fegyelmezett játékot mutatott a csoportban, utána pedig – ha hosszabbításban is –, de legyőzte az Egyesült Államokat, s így jutott a legjobb nyolc közé.

Ez a világbajnokság a meglepetések rendezvénye. Elsősorban az európai együtteseknek meglepetés-vb ez a dél-afrikai. A legutóbbi torna két döntőse, a címvédő olaszok és a franciák nem jutottak tovább a csoportból sem, ami azt példázza, hogy a játékosok vagy alulmotiváltak, vagy nagyon fáradtak egy-egy, a legutóbbihoz hasonló hosszú idény után. A franciáknál biztos, hogy nem tett jót a hangulatnak az sem, hogy már a világbajnokság előtt kijelentették, hogy Domenech távozik a csapat éléről. Ugye tekintély nélkül nem lehet vezetni... A játékosok, miután Anelkát elzavarta a csapattól a szövetségi kapitány, megtagadták a közös munkát. Még Sárkozy elnök is beleszólt a dologba. Őt pedig a FIFA figyelmeztette, hogy politikusok ne avatkozzanak a labdarúgás ügyeibe.

Az olaszok két szerény döntetlen után kikaptak utolsó csoportmeccsükön a szlovákoktól, s búcsúztak. Enervált, ötletlen, felkészületlen csapat benyomását keltették. Lippi kapitánynak ezúttal nem sikerült a csoda: döntőig vezetni csapatát.

Igaz az is, hogy sokan hiányoztak ebből a válogatottból. Kapott is a csapat hideget-meleget. A helyzeten ez semmit nem változtat. Javítani csak négy év múltán lehet. Ha lehet!

A németek parádézta a nyolcaddöntőben, még akkor is, ha az angolok lettek ennek szenvedői. A spanyol és a portugál válogatott először csap össze világbajnokságon a dél-afrikai torna nyolcaddöntőjében. Egy igazi „klasszikussal”, a brazil-holland találkozóval megkezdődnek a dél-afrikai labdarúgó-világbajnokság negyeddöntős küzdelmei. Uruguay és Ghána válogatottja még soha nem játszott egymás ellen. Első

meccsük téje máris a vb-elődöntőbe jutás. Drámai végjáték – Ghána az utolsó percben 11-est hibázott!

Német–argentín negyeddöntő. Mindig összefutnak. Az 1986-os és az 1990-es vb-döntőben is találkoztak. Először Maradonának, négy évvel később Matthäusék nyertek. 2006-ban Németország jutott tovább. Most, az újabb rangadón is ők kerültek ki győztesen.

Az egyre jobb formát mutató Spanyolország jutott be az elődöntőbe az egyik legmegbízhatóbb védelemmel felálló Paraguay ellen.

Hollandia 32 év után ismét a fináléba jutott az Uruguay elleni elődöntőből.

Sokan a vb előrehozott fináléjának tekintették a német–spanyol elődöntőt,

melyet a két csapat magyar irányítás mellett játszott, az ütőzetet ugyanis Kassai Viktor vezette.

A vb egyik legjobb meccsén – Uruguay–Németország – a szerencsésebb csapat nyert. Forlán az utolsó pillanatban szabadrúgásból a felső léccet lötte telibe. Bravó fiúk, nagy játék volt!

Egyaránt története első vb-címéért küzdött a világbajnokság döntőjében az Európa-bajnok spanyol és a korábban kétszer ezüstérmes holland válogatott. A 2010-es vb világbajnoka végül – hosszabbításban – Spanyolország lett!

A következő szám sportelőzetese:

- labdarúgó-világbajnokság után
- úszó Európa-bajnokság előtt Budapest
- huszonegy kérdés Németh Andrásához
- „Régi csibészek” – a Sport Tv sorozata az MMM Magazinban

LABDARÚGÓ VB 2010

JÚNIUS 10 - JÚLIUS 11.

SZURKOLÓI KLUB A RÁBA PARTJÁN!

NÉZZÜK EGYÜTT A 2010. ÉVI LABDARÚGÓ VILÁGBAJNOKSÁGOT!

Foglaljon helyet Győr Megyei Jogú Város VB teraszán a víziszinpadnál, s tekintse meg a mérkőzéseket és más sporteseményeket, kellemes környezetben, a legmodernebb technikai eszközökkel, kiegészítő programokkal, magas színvonalú vendéglátással!

- 42 négyzetméteres kivetítő, irányított hang!
- Arcfestő és egyéb versenyek!
- Sportfilmek és egyéb sportközvetítések!
- Számítógépes játékok!
- Lelátó és bérelhető VIP Páholyok!
- Büfék és vendéglátóegységek!

MAGYAR ÉREMESŐ A VILÁGKUPÁN

III. serdülő judovilágkupa

Június 19–20-án Győrben rendezték meg a III. serdülő judovilágkupát, amely ennek a korosztálynak az egyetlen hivatalos nemzetközi megmérettetése. A kétnapos versenyen három szőnyegen, tizennyolc súlycsoportban több mint háromezren álltak tatamira.

Annak ellenére, hogy több országban még tartott az iskolai időszak, ezért azokból nem tudtak eljönni a válogatottak, így is tizenegy európai nemzet képviseltette magát a viadalon. Még a verseny előtt nyilatkozta Molnár Péter győri sportigazgató a rendezvényről: „Győrben már hagyománya van a rangos dzsúdókupának, korábban a kadett, ezúttal a serdülő korosztály világbajnokságának ad otthont a város. A korábbi indulók közül már többen kinőtték magukat, így az egykori győztes, Tóth Krisztián az idén a szingapúri ifjúsági olimpián szerepel. Remélem, a jelenlegi mezőnyből is nőnek ki ilyen tehetségek.” A látottak alapján joggal volt bizakodó a győri sportvezető, mert a 102 női és a 215 férfiversenyző színvonalas csatákat vívott egymással, melyben a magyarok számos dobogós helyezést begyűjtöttek. Papp Réka (Paks) 40, Gercsák Szabina (Miskolc) 48, Balázs Nikolett (Domaszék) 52, Nagy Ádám (RHD SE) 73, Fábrián Attila (Tatabánya) pedig +81 kg-ban végzett az élen.

Ezüstérmes szerzett Lőrincz Renáta (Szolnok, 57 kg), Nagy Kitti (Domaszék, +63 kg), Bárány Flórián (Csík DSE, 45 kg), Lovász Bálint (Gemenc, 55 kg) és Farkas Péter (Miskolc, +81 kg).

Bronzérmes lett Kovács Kitti (Csík DSE, 40 kg), Bella Krisztina (Győrszentiván, 44 kg), Kiss Klaudia (Érd, 52 kg), Figlár Nikolett (KSI, 57 kg), Gunics Endre (Domaszék, 36 kg), Ács Balázs (Gemenc, 36 kg), Ölveczky Krisztián (Hónvéd, 40 kg), Gábor Ádám (Szatymaz, 45 kg), Kányási Roland (Debrecen, 66 kg), Balogh Zoltán (Miskolc, 66 kg), Joó Ákos (Bakony JC, +81 kg) és Csantavéri Krisztián (Miskolc, +81 kg).

A CSODÁÉRT DOLGOZNI KELL

Vb-résztvevő a magyar férfi kézilabda-válogatott

Ö

lekező játékosok, vezetők, tomboló nézőtér – az egyik oldalon. A másikon arcukat tenyerükbe temető kézilabdázók, dühöngő edzők.

„Tájkép – csata után.” Szokásos kép, csak nem mifelénk. A magyar csapatok egy-egy feszített, sorsdöntő mérkőzés után általában az utóbbi kategóriába kerültek. A férfi kézilabda-válogatott azonban most átírta ezt a forgatókönyvet, s többszörösen is vesztett állásból fordított Veszprémben a világbajnoki selejtező visszavágóján a szlovénok ellen. Ha végül egyetlen góllal is, de összesítésben jobbnak bizonyult.

Nagyszerű mérkőzés volt! Az első, idegenben két góllal elvesztett mérkőzést követően az ellenfél a királynék városában jobban játszott, hosszú időn keresztül vezetett, egyszer a második félidő elején már öt góllal is... A végén Fazekas Nándor, a kapus, a frissen beálló Nagy Kornél, no meg a mindkét találkozón remeklő Iváncsik Gergő remek megmozdulásai meghatározták a hajrát. Egyetlen egyszer vezetett a magyar csapat három góllal – annyival, amennyi a továbbjutáshoz kellett –, mégpedig az utolsó percben.

Ugye akkor kell így vezetni, amikor az ellenfél már nem tud egyenlíteni... Nos, ez az igazság is majdnem megdőlt, ugyanis a végén a szlovénoknál volt a labda, de hibáztak.

Ezután jött a magyar öröm! Nagyszerű tett volt ez a továbbjutás, de nem szabad túlértékelni. A magyar férfi kézilabda bizonyos betegségei ettől nem gyógyulnak be. Ettől a továbbjutástól még mindig nem lesz több igazán komoly csapat a hazai bajnokságban, ettől még nem kapják meg időben

a játékosok – több helyen van ez így – fizetésüket. Arra nagyon jó ez a továbbjutás, a jövő évi világbajnoki szereplés, hogy a külföld tudja: a magyar kézilabda továbbra is világszínvonalú, s ezzel a csapattal igen számolni kell. Ettől még a meghatározó együtteseinkben még mindig a légiósok kapják a legnagyobb szerepet, ők viszik a terhet a nemzetközi kupamérkőzéseken.

Igaz, másutt is így van ez, csakhogy a német, a spanyol vagy a francia bajnokságban azért ott vannak az adott nemzet nagyon jó játékosai is.

Még többet kell tenni a jövőért, az utánpótlásért!

A központi tendencia is ebbe az irányba tereli ezt a sportágot is. Járható, jó útra, amelynek végigjárásához nagyon sok időre, türelemre, megbecsült edzőkre van szükség, miközben a felsőházat folyamatos eredménykényszer szorítja mind magasabb színvonalra.

Versenyspirál, amelybe bekerülni nehéz, kiszállni viszont nagyon könnyű.

Ezért nagyon értékes ez a vb-selejtezői siker.

Csak kövesse siker a világbajnokságon is!

Ránk férne...

